

Nepoznávám

Jan Budař a Eliščin Band

Ve dveřích někdo stál,
zapadl stín za hranu pohovek,
z dálky někdo hrál
možná že na hoboje.
Na hoboje anebo klarinet.
Děšť opilý steskem,
dvě kila vláhy v mastném papíru,
zakřičí, zakřičí
někdo zas z pavlače z pavlače utečče.
Teskně teskný čas.

Ač stojíš ve dveřích
já padám
stín na cizí pavlači.
Ač říkáš,
že mě zachráníš,
já slyším - už mě nepoznáš.

Nepoznáš ani to ráno,
kdy jsme tančili,
uprostřed ticha supíc námahou.
Nepoznáš ani tu noc,
kdy jsi plakala,
že je tak černé září nad Prahou.
Nepoznáš ani ty kytky, co jsme snídali,
růžové plátky z bájných mořských řas.
Nepoznáš, ani to nechtěj,
není na to čas,
ani to nechtěj, už na to není, není na to čas.